

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSA Władysław Pawlak (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w I.,

Sądowi Rejonowemu w B. i Sądowi Okręgowemu w B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 listopada 2011 r.

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego na rzecz radcy prawnej J. S. wynagrodzenie w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł. powiększonej o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym;**
- 3. nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2011 r., Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda J. K. o przywrócenie terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 września 2011 r., który został wydany po przeprowadzeniu rozprawy, o której powód był powiadomiony oraz odrzucił jego wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 września 2011 r.

W uzasadnieniu wyjaśnił, iż wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku zapadłego w dniu 2 września 2011 r., wniesiony 21 września 2011 r. nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż powód nie uprawdopodobnił, aby uchybienie terminowi nastąpiło bez jego winy. Zwraca uwagę Sąd drugiej instancji, że w motywach do tego wniosku, powód wskazał, iż w dniu 1 września 2011 r. zachorował na wirusowe zapalenie płuc, co w połączeniu z jego wiekiem i złym stanem zdrowia spowodowało, że zapomniał o terminie rozprawy apelacyjnej. Jednakże na potwierdzenie tej choroby nie przedłożył zaświadczenia lekarskiego, ograniczając się jedynie do przytoczenia twierdzeń jak i nie uprawdopodobnił, aby choroba ta uniemożliwiła mu złożenie w terminie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Poza tym skoro, jak twierdzi, opiekowała się nim żona, to przecież mógł jej zlecić wysłanie sporządzonego przez niego wniosku w tej kwestii.

Skutkiem oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania powyższej czynności procesowej było odrzucenie przez Sąd drugiej instancji jako spóźnionego wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z dnia 2 września 2011 r. Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem z powołaniem się na przepis art. 328 § 1 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

W zażaleniu powód, zaskarżając powyższe orzeczenie w zakresie, w jakim został odrzucony wniosek o sporządzenie i doręczenie odpisu wskazanego wyroku z uzasadnieniem, wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie tegoż wniosku i zmianę postanowienia w kwestii wniosku o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej przez jego uwzględnienie, względnie o uchylenie tegoż orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego

rozpoznania. Ponadto wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana reprezentowana przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniosła o jego oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z mocy art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy w postępowaniu zażaleniowym na wniosek strony rozpoznaje również te postanowienia sądu drugiej instancji, które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a które miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Postanowienia w przedmiocie przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej nie są postanowieniami kończącymi postępowanie w sprawie

Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tegoż Sądu z dnia 2 września 2011 r. z uzasadnieniem, iż nie uprawdopodobnił on, że uchybienie terminowi do dokonania powyższej czynności procesowej nie nastąpiło z jego winy. Zwrócił uwagę, że dla uwiarygodnienia wniosku nie przedstawił stosownego zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego jego chorobę (wirusowe zapalenie płuc), na którą - jak twierdził - zapadł dzień przed rozprawą apelacyjną, czyli 1 września 2011 r. (k. 155).

Powód dopiero do niniejszego zażalenia dołączył zaświadczenie lekarskie z dnia 7 marca 2012 r. (k. 222), z którego wynika, że w okresie od 25 lipca 2011 r. do 10 września 2011 r. był leczony farmakologicznie i wymagał stałej opieki z powodu infekcji dróg oddechowych - jednak bez bliższego sprecyzowania rodzaju tej infekcji. Zatem dane z tego dokumentu nie potwierdzają twierdzeń powoda o chorobie, która u niego wystąpiła 1 września 2011 r. i trwała przez 14 dni. Z powyższego dokumentu wynika, że powód cierpiał na infekcję dróg oddechowych już w momencie składania pisma procesowego z dnia 17 sierpnia 2011 r. (k. 148), w którym nie informował o tej infekcji, a jedynie powołał się ogólnie na swój stan zdrowia i ciężką chorobę układu krążenia. W piśmie tym dalej informował, że popiera apelację, ale jego stawiennictwo na rozprawie nie jest konieczne. Zatem, skoro załączone przez powoda zaświadczenie lekarskie nie potwierdza

pogorszenia się jego stanu zdrowia w okresie od 1 do 14 września 2011 r. w stosunku do stanu wcześniejszego (czyli przed 1 września 2011 r.), to powód wiedząc o terminie rozprawy apelacyjnej mógł złożyć wniosek o uzasadnienie wyroku z dnia 2 września 2011 r., jeśli był w stanie zredagować i wysłać obszerniejsze pismo procesowe z dnia 17 sierpnia 2011 r., tj. w czasie, gdy według przywołanego zaświadczenia lekarskiego cierpiał na infekcję dróg oddechowych tak jak w okresie od 1 do 10 września 2011 r.

Z tych względów Sąd drugiej instancji prawidłowo oddalił wniosek powoda o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 września 2011 r. Konsekwencją tego jest też trafność postanowienia o odrzuceniu jako spóźnionego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadniania wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., a o kosztach postępowania zażaleniowego orzekł w oparciu o przepisy art. 102 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., mając na uwadze szczególną sytuację osobistą, zdrowotną i materialną powoda. Jest on osobą starszą, schorowaną i utrzymującą się z niskiej emerytury. Całokształt tych okoliczności uzasadnia przyjęcie, że w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z póź. zm.), mając na uwadze wartość przedmiotu zaskarżenia oraz okoliczność, iż działający w niniejszym postępowaniu zażaleniowym pełnomocnik z urzędu nie występował przed Sądem drugiej instancji.